

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 21. kolovoza 2024.*

[[Multimedia](#)]

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Ciklus katehezâ: Duh i Zaručnica. Duh sveti vodi Božji narod ususret Isusu, našoj nadi. 6. „*Duh Gospodnji na meni je*“. *Duh Sveti u Isusovu krštenju*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas razmišljamo o Duhu Svetom koji silazi na Isusa u krštenju na Jordanu i po njemu se širi na njegovo tijelo koje je Crkva. U Markovu Evanđelju prizor Isusova krštenja ovako je opisan: „Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!“ (Mk 1, 9-11).

Cijelo se o Trojstvo sastalo, u tom trenutku, na obalama Jordana! Tu je Otac koji je prisutan svojim glasom; tu je i Duh Sveti, koji silazi na Isusa u obliku goluba i, na kraju, tu je onaj koga Otac proglašava svojim ljubljenim Sinom. To je vrlo važan trenutak Objave, to je važan trenutak povijesti spasenja. Dobro nam je ponovno pročitati taj odlomak iz Evanđelja.

Što se to toliko važno dogodilo na Isusovu krštenju da opis toga događaja donose svi evanđelisti?

Odgovor nalazimo u riječima koje Isus, nedugo zatim, izgovara u sinagogi u Nazaretu, gdje se jasno osvrće na događaj koji se zbio na Jordanu: „*Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza*“ (Lk 4, 18).

Na Jordanu je Bog Otac „pomazao Duhom Svetim“, odnosno posvetio Isusa za Kralja, Proroka i Svećenika. Naime, u Starom zavjetu kraljevi, proroci i svećenici bili su pomazivani mirisnim uljem. U Kristovu slučaju nije bilo fizičkog ulja, već duhovno ulje koje je Duh Sveti, namjesto simbola bila je stvarnost: sâm Duh silazi na Isusa.

Isus je bio pun Duha Svetoga od prvoga trenutka svoga utjelovljenja. To je, međutim, bila „osebna milost“, neprenosiva; sada pak, tim *pomazanjem*, prima puninu dara Duha za svoje poslanje koje će, kao glava, prenositi svom tijelu koje je Crkva i svakom od nas. Zato je Crkva novi „kraljevski, proročki i svećenički narod“. Hebrejski izraz „Mesija“ te odgovarajući grčki izraz „Krist“ – Christós –, koji se odnose na Isusa, znače „pomazanik“: pomazan je uljem radosti, pomazan Duhom Svetim. Samo naš ime – „kršćani“ oci će tumačiti u doslovnom smislu: kršćani znači „pomazani u nasljedovanju Krista“. [1]

U Bibliji ima jedan psalam koji govori o mirisnom ulju, izlivenom na glavu velikog svećenika Arona koje se slijeva do ruba njegovih skuta (usp. Ps 133, 2). Ta pjesnička slika, kojom se opisuje sreća zajedničkog bratskog života, postala je duhovna i mistična stvarnost u Kristu i Crkvi. Krist je glava, naš Veliki svećenik, Duh Sveti je mirisno ulje, a Crkva je tijelo Kristovo u koje se ono razlijeva.

Vidjeli smo zašto je, u Bibliji, Sveti Duh simboliziran vjetrom i, štoviše, dobio ime po njemu, *Ruah - vjetar*. Vrijedi se također zapitati zašto ga simbolizira ulje i koju praktičnu pouku možemo izvući iz tog simbola. Na Misi Velikog četvrtka, posvećujući ulje zvano „krizmeno“, biskup, referirajući se na one koji će primiti pomazanje na krštenju i potvrdi, kaže: „Neka ovo pomazanje proдре u njih i posveti ih, da, oslobođeni urođene propadljivosti i posvećeni za hram njegove slave, šire miris svetoga života“. To je primjena koja potječe još od svetog Pavla, koji je Korinćanima napisao: „Kristov smo miomiris Bogu“ (2 Kor 2, 15). Pomazanje nas čini mirisom te i osoba koja s radošću živi svoje pomazanje daje da tim duhovnim mirisom miriše Crkva, da miriše zajednica, da miriše obitelj.

Znamo da, nažalost, kršćani kadikad ne šire Kristov miris, nego loš miris vlastitog grijeha. Ne zaboravimo nikad: grijeh nas udaljava od Isusa, grijeh nas pretvara u rđavo ulje. A đavao – ne zaboravimo to – đavao, obično, ulazi kroz džepove – pazite na to! To nas, međutim, ne smije odvratiti od predanog nastojanja da, koliko možemo i svatko u svojoj sredini, ostvarujemo taj uzvišeni poziv da budemo Kristov miomiris u svijetu. Kristov miris oslobađa se iz „plodova Duha“, a to su „ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost“ (Gal 5, 22). To je rekao Pavao i kako je samo lijepo susresti osobu koja ima te kreposti: osobu s ljubavlju, radosnu osobu, osobu koja stvara mir, velikodušnu osobu, koja nije škrt, dobroćudnu osobu koja prihvaća sve, dobru osobu. Lijepo je naći dobru osobu, vjernu osobu, krotku osobu,

koja nije ohola... Ako nastojimo njegovati te plodove i kad nađemo takve ljude, onda će, a da to ni ne primjećujemo, netko osjetiti oko nas malo miomirisa Duha Kristova. Molimo Duha Svetoga da nas učini svjesnijim pomazanicima, od njega pomazanima.

[1] SV. ĆIRIL JERUZALEMSKI, *Catechesi mistagogica* (*Mistagoška kateheza*), III, 1.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

U mnogim se dijelovima svijeta na današnji spomendan svetoga Pija X. slavi Dan kateheta. Sjetimo se naših kateheta i katehetkinja koji se toliko puno trude i mnogo rade i, u nekim dijelovima svijeta, prvi su pronositelji vjere. Pomolimo se danas za katehete, da ih Gospodin ohrabri i da mogu ići naprijed.

[...] Po primjeru svetog pape Pija X. potičem vas da prijanjate uz Krista slušanjem njegove Riječi i svjedočanstvom dobrih djela.

I molim vas, ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu koja toliko pati. Ne zaboravimo Mjanmar, Južni Sudan, Sjeverni Kivu i mnoge zemlje koje su u ratu. Molimo za mir. I ne zaboravimo Palestinu i Izrael: neka tamo zavlada mir!

Svima moj blagoslov!